

שוחחנו ארוכות על בעיותינו. הסברתי למה התקפנו את מצרים בסיני ובמה נעזרנו
במועל ע"י הבריטים והצרפתים ובמה ניוזקנו על ידיהם. ברחתי גם חזון חנוכהנו.

אחריו שיחה ארוכה עם אורוין ברוך, שליח חנוכה הסועלים האמריקנים
באירופה למלחמה בקומוניסטים.

לבסוף ראיון עם נציגי *Handelsblat* ו- *Frankfurter Allgemeine Zeitung*

- אה"צ חזרתי לירושלים. סוף סוף בא הגטס!

8.12.56

בעשר בא אצלי מדי לפי הזמנתי. הוא רוצה לעזוב משרד רה"מ, כי אין מחסנה
לענין משרד זה ואינו עומק בחיאות בין המשרדים השונים. הסברתי לו כי בחדשים
האחרונים עמד במרכז רכש, אח"כ בא ענין מבצע סיני, ועכשיו המאבק המדיני,
ולפני שוב בולדה - עלי לעסוק בכל עניני משו"ח. אם הכל ילך כשורה במשך חודש
יש בדעתי לצאת לחודש לסבריה - אשתקד לא יכלתי לעשות זאת, ובשובי אספול
בחיאות, בעיקר בישיבות השבועיות של חברינו במטולה.

מדי הסכים להסאר, וגם הוא רוצה לצאת ביאנואר לחודש ימים.

- באחת עשרה בא אצלי חיים לסקוב. מלא מרירותו אף לא ניחן לזורע שורש
הפקידו בגיוס חשדיון. הדגל שהיה אפילו לפונדק, וזורע מחכונן לעזוב ולשוב
למשקן ב) רצועה עזה הוצאה מפקוד הדדום. בדבר האחדיון אמרתי לו יש הצדקה
כלשהי, כי בעצם עניני עזה באים ישר עלי - מפני החשיבות אני בעצמי נוחן

הוראות למטכל בעניני עזה. בדבר זורע אשוחח עם משה. מחיים שמעתי כי איבדנו רק מספר קטן של סנקים, בעיקר שרמנים, לעומתם לקחנו כמה עשרות בסלל, והגייס עשיר עכשיו הרבה יותר בכלים. סבל רק חיל האוויר. כי המסוכים המצרים שהטלנו - לא נוכל להשקש בהם. אנשי הגייס - סרירים ומלואים - מונים כ-12000 איש.

- בשבע בערב החיעצות על השובתנו להמשיך. נוכחו איתן, יעקב הרצוג, איטר, משה, אסכול ואנכי. המרשילד דורש פיגוי סהיר - עד 14-18 בח"ז - עד עזה. בסכים שנישאר זמן מה במפרץ שלמה. לדעת משה עלינו להשאר במחלה כי בדרך זה נוכל להביא אספקה לאנשינו במפרץ שלמה. המרשילד דורש גם להפסיק החרבת דרכים, מסילות ו**בנינים ותיקונם על ידינו**. אמרתי שעל הביעה זו נענה בשלילה. נפסיק הריסת הכבישים, ואם ילחץ עלינו - גם נפסיק הריסת הרכבה. נדרוש חומש לשיירות מהארץ דרך מחלה למפרץ שלמה, צבאיות או לפחות אזרחיות. נפנה כל שבוע עד 25 קילומטר, באופן שנגיע לאל עריש בסוף החודש. בינתיים נגביר המאמצים להידבר עם ארה"ב. הובר החפטר בינתיים ובמקומו נחמנה הרטן. הראשון שונא מובחן ועל שני אומרים שהוא ירד.

נחיעצנו גם על צירנו בהונגריה. גולדה מתנגדת להגשת כתב האמנה לממשלת קדר. כולנו ההנגדנו לכך, כי אין שום כמסלה מנחקה קשריה עם קדר, למרות כל ההתנגדות לתעלולי הרוסים בהונגריה. אביא השאלה מחר לממשלה.

הרצוג יטלגרף עוד הלילה המסקנות לחברינו באו"ם, אך רק אחרי החלטת הממשלה יפעלו לפיהן.

הסכמנו להפסיק כל מעולה בנפס המולאם בדיום התעלה ולהרשות למשקיפי ברנס לבשח שמה. הנפס בטור הוא של האיטלקים, ואנו מועלים מהוך הסכם אחס.

איני בטוח כי המרשילד מקבל במנוחה חשובהנו המשתמטת. משה הציע רעיון חשוב! להוסיב קבוצת דייגים ציבליים (נחל) במערץ שלמה, והחלטנו שאיכול ידאג לכך שמיד תצא אניה מסא של שוהם דרך אפריקה לאילת - להסחובב בין אילת ומערץ שלמה - לאספקה מיט, רכב, מזון ועוד - להבליט חומש השיט במיצרים. המעבר ידרוש כשעה שבועות. משה מציע גם הקמת ההאחדות ברפיח, על הגבול. דבר זה מסוקמק בעיני - אבלטעון עוד עיון.

נדרוש כהמזכל השובה כה נעשה לכנוע מעטי איבה כצרים בעזרת פיראיון ולהבטחת חומש שיט בטואץ למי החלטת 2 בנובמבר.

9.12.56, יום א' ח' טבת

בבוקר ישיבת הממשלה עטוקה בעיקר בכעיה המדינית. אחרי אינפורמציה ממצה וויכוח קצר אושרו ההצעות כהוכנו על ידינו בהחיעצות אמש ואשר נשלחו עוד הלילה לחברינו בנ"י. למען חוות דעתם. הפגישה עם המרשילד - רק כיום השלישי הבא.

- לאחר הצהרים בירור מפורט עם אריק על מעסיו במחלה בניגוד לתוראות לפי דבריו אמר לו גנדי שיסייר מצרי מיחלה והוא שלח שחי פלוגום ומרגסות - וחם נפגעו ע"י מצרים שכמעט לא נראו מקודם (היו חבויים בצוקים) ואי אפשר היה לחלץ היחידה והיה נאלץ לשלוח מגבורת, והמלחמה כבדה עלינו כי אנשינו כמעט לא ראו האויב. נפלו 33 ונמצעו למעלה ממאה. פעלו גם כטוסי האויב - מסיאורים ומיגים. המיגים חוכו ע"י המיסטרים שלנו, אבל המיסטאורים צללו ומגעו באנשינו.

